

IV SA/Wr 778/12 - Wyrok

Data orzeczenia	2013-04-17
Data wpływu	2012-11-26
Sąd	Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu
Sędziowie	Wanda Wiatkowska-Ilków /przewodniczący sprawozdawca/
Symbol z opisem	6330 Status bezrobotnego
Hasła tematyczne	Zatrudnienie
Skarżony organ	Wojewoda
Treść wyniku	*Uchylono decyzję I i II instancji
Powołane przepisy	Dz.U. 2008 nr 69 poz 415; art. 2 ust. 1 pkt 2 w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 11; Ustawa z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy - tekst jednolity Dz.U. 2011 nr 149 poz 887; art. 54, art. 55; Ustawa z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej1) Dz.U. 2012 nr 0 poz 270; art. 145 par. 1 pkt 1 lit. a; Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - tekst jednolity.

Sentencja

Wojewódzki Sąd Administracyjny we Wrocławiu w składzie następującym: Przewodniczący Sędzia NSA Henryk Ożóg, Sędzia WSA Wanda Wiatkowska-Ilków (spr.), Sędzia WSA Alojzy Wyszowski, Protokolant Anna Rudzińska, po rozpoznaniu w Wydziale IV na rozprawie w dniu 3 kwietnia 2013 r. sprawy ze skargi M. S. na decyzję Wojewody D. z dnia [...] 2012 r., nr [...] w przedmiocie odmowy uznania za osobę bezrobotną I. uchyla zaskarżoną decyzję oraz poprzedzającą ją decyzję organu I instancji; II. nie orzeka w przedmiocie wykonania zaskarżonej decyzji; III. przyznaje adw. Ł. T. od Skarbu Państwa - Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu kwotę 295,20 (słownie: dwieście dziewięćdziesiąt pięć 20/100) złotych, w tym 23 % podatku VAT, tytułem nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w postępowaniu sądowym.

Uzasadnienie

Decyzją z dnia [...] 2012 r., nr [...] Wojewoda D., po rozpoznaniu odwołania M.S. od decyzji Starosty Powiatu Dz. z dnia [...] 2012 r., nr [...] w sprawie odmowy uznania strony za osobę bezrobotną od dnia 8 sierpnia 2012 r., działając na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 11 i art. 10 ust. 2 pkt 4, ust. 7 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (tj. z 2008 r. nr 69, poz. 415 ze zm.) oraz art. 138 § 1 pkt 1 k.p.a., zakwestionowaną decyzję utrzymał w mocy.

W uzasadnieniu decyzji organ odwoławczy podał, że strona zgłosiła się do Powiatowego Urzędu Pracy w Dz. celem zarejestrowania jako osoba pozostająca bez pracy i jej poszukująca, po raz drugi, w dniu 8 sierpnia 2012 r. W części "C" karty rejestracyjnej złożyła oświadczenie dotyczące m.in. tego, że jest osobą niezatrudnioną i nie wykonuje innej pracy zarobkowej, zdolną i gotową do podjęcia zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym w danym zawodzie lub służbie, oraz że nie uzyskuje miesięcznie przychodu w wysokości przekraczającej połowę minimalnego wynagrodzenia za pracę. W dniu rejestracji zainteresowany przedłożył w Powiatowym Urzędzie Pracy m.in. świadectwo pracy z dnia 6 sierpnia 2012 r. z którego wynika, że utracił pracę wskutek jej wypowiedzenia przez pracodawcę oraz umowę z dnia [...] 2012 r. o pełnienie funkcji rodziny zastępczej zawodowej. Wskazana umowa została zawarta na podstawie art. 55 ust. 1 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej z dnia 9 czerwca 2011 r. (Dz.U. nr 149, poz. 887), dalej: ustawa, pomiędzy Starostą Dz., zwanym "zleceniodawcą" a T. i M.S., zwanymi dalej "zleceniobiorcami".

Z powyższej umowy wynika, że za wykonywanie zadań określonych umową ustalone zostało wynagrodzenie, które przysługuje jednemu z małżonków, tj. T. S. Od kwoty tego

wynagrodzenia, odprowadzane są składki stosownie do obowiązujących przepisów dotyczących umowy zlecenia. Mając na uwadze, że M. S. jest stroną tej umowy Starosta Dz., decyzją z dnia [...] 2012 r., orzekł o odmowie uznania wnioskodawcy za osobę bezrobotną od dnia 8 sierpnia 2012 r. Organ zatrudnienia uzasadniając decyzję, powołał się na art. 2 ust. 1 pkt 2 i art. 2 ust. 1 pkt 11 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy i wyjaśnił, że bezrobotnym może być osoba, która nie wykonuje innej pracy zarobkowej. Następnie wskazał, że zgodnie z wyjaśnieniami Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej Departamentu Rynku Pracy, jeśli ktoś jest stroną umowy cywilnoprawnej i świadczy na tej podstawie usługi, to bez względu na fakt, czy otrzymuje z tego tytułu jakieś wynagrodzenie czy też nie, nie może być osobą bezrobotną. Ustawa o promocji zatrudnienia nie wyłącza bowiem umowy cywilnoprawnej, której przedmiotem jest zawodowe pełnienie funkcji rodziny zastępczej, z zakresu definicji innej pracy zarobkowej. Jeśli zatem stroną umowy są obydwójce małżonkowie, to żadne z nich nie może posiadać statusu bezrobotnego.

W odwołaniu od decyzji organu I instancji strona zarzuciła, że narusza ona art. 2 ust. 1 pkt 11 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, poprzez błędną jego wykładnię polegającą na nieuzasadnionym przyjęciu, iż osoba pełniąca funkcję rodziny zastępczej, która nie pobiera wynagrodzenia, wykonuje pracę zarobkową na podstawie umowy cywilnoprawnej, o której mowa w tym przepisie ustawy. Uzasadniając powyższe wskazał, że zgodnie z art. 54 ust. 1 ustawy z rodziną zastępczą niezawodową spełniającą warunki do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej, posiadającą opinię koordynatora rodzinnej pieczy zastępczej oraz co najmniej 3-letnie doświadczenie jako rodzina zastępcza lub prowadzący rodzinny dom dziecka starosta zawiera, na wniosek tej rodziny, umowę o pełnienie funkcji rodziny zastępczej zawodowej. W myśl przepisu 41 ustawy rodzinę zastępczą lub rodzinny dom dziecka tworzą małżonkowie lub osoba niepozostająca w związku małżeńskim, u których umieszczono dziecko w celu sprawowania nad nim pieczy zastępczej, z zastrzeżeniem art. 55 i 58. Artykuł 54 ustawy stanowi natomiast, iż jeżeli umowę zawierają małżonkowie, wynagrodzenie przysługuje małżonkowi wskazanemu w umowie.

Zdaniem strony odwołującej się, umowa o pełnienie funkcji rodziny zastępczej, nie jest umową cywilnoprawną, na podstawie której wykonywana jest praca lub są świadczone usługi. Podstawy do zawarcia tego rodzaju umowy nie stanowią przepisy Kodeksu cywilnego, a wyłącznie przepisy ustawy wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. Przedmiotem umowy jest wyłącznie pełnienie funkcji rodziny zastępczej, a nie wykonywanie pracy lub świadczenie usług. Nadto, ustawodawca jednoznacznie wskazał, iż w przypadku zawarcia umowy o pełnienie funkcji rodziny zastępczej, wynagrodzenie przysługuje wyłącznie jednemu małżonkowi wskazanemu w umowie, czyli nie ma możliwości aby wynagrodzenie otrzymywało dwoje małżonków. Jednocześnie art. 41 ustawy stanowi, że z mocy prawa rodzinę zastępczą tworzą małżonkowie. Możliwość indywidualnego pełnienia funkcji rodziny zastępczej przewidziana jest jedynie w odniesieniu do osób niepozostających w związku małżeńskim. Odwołujący się podał też, że od prawie ośmiu lat tworzą dzieciom dom. Chętnie pomagają żonie, ale nigdy za to nie pobierał wynagrodzenia. Zawsze pracował w swoim zawodzie na etacie. Firma, w której był ostatnio zatrudniony, mając kłopoty z płynnością finansową zmuszona była do redukcji etatów. Podniósł, że podobnie jak i inni jego współpracownicy, ma prawo do świadczeń należących się osobie tracącej zatrudnienie. Odwołujący się podniósł także, iż w latach poprzednich uznano go za osobę bezrobotną w analogicznej jak ta sytuacji.

Stwierdził, że wyjaśnienia Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej - Departamentu Rynku Pracy, nie mogą zostać uznane za skuteczne, albowiem nie mogą one stanowić podstawy prawnej do wydania decyzji - taką podstawę tworzą wyłącznie przepisy powszechnie obowiązujące.

Jak dalej wskazał Wojewoda D., podstawę materialnoprawną rozstrzygnięcia stanowił przepis

z art. 2 ust. 1 pkt 2 w związku z art. 2 ust. 1 pkt 11 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Zgodnie z jej art. 2 ust. 1 pkt 2 przez bezrobotnego rozumie się osobę (...) niezatrudnioną i niewykonującą innej pracy zarobkowej, zdolną i gotową do podjęcia zatrudnienia w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym w danym zawodzie lub służbie albo innej pracy zarobkowej, albo osobę niepełnosprawną zdolną i gotową do podjęcia zatrudnienia co najmniej w połowie tego wymiaru czasu pracy (...).

Zgodnie zaś z art. 2 ust. 1 pkt 11 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ilekroć w ustawie jest mowa o innej pracy zarobkowej - oznacza to wykonywanie pracy lub świadczenie usług na podstawie umów cywilnoprawnych, w tym umowy agencyjnej, umowy zlecenia, umowy o dzieło albo w okresie członkostwa w rolniczej spółdzielni produkcyjnej, spółdzielni kółek rolniczych lub spółdzielni usług rolniczych.

Powyższe oznacza, że bezrobotnym w ustawowym rozumieniu, nie może być osoba która, tak jak w przypadku odwołującego się, jest stroną umowy cywilnoprawnej i która osobiście zobowiązuje się do świadczenia opieki i wychowania nad powierzonymi jej w ramach pieczy zastępczej dziećmi.

W sprawie niespornym jest, że z małżonkami T. i M. S. została zawarta umowa o pełnienie funkcji rodziny zastępczej zawodowej, na podstawie ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej. Umowa ta określa m.in. wysokość wynagrodzenia przysługującego rodzinie zastępczej oraz sposób jej wypłaty. Zgodnie z art. 54 ust. 6 ustawy, jeżeli mowę zawierają małżonkowie, wynagrodzenie przysługuje małżonkowi wskazanemu w umowie. W art. 54 ust. 8 ustawodawca wskazał, że w zakresie nieuregulowanym ustawą do umowy mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny dotyczące umowy zlecenia.

Pełnienie funkcji rodziny zastępczej niespokrewnionej z dzieckiem, ujęte zostało przez ustawodawcę w kategoriach wykonywania specyficznej pracy przez oboje z małżonków. Jest to umowa szczególna, mająca cechy umowy zlecenia. Faktem jest, iż za wykonywaną pracę wynagrodzenie pobiera tylko jeden z małżonków zawierających tę umowę, ale zleceniobiorcą jest rodzina w osobach obu małżonków, która zobowiązała się do sprawowania opieki i wychowania nad powierzonymi im w ramach pieczy zastępczej dziećmi. Skoro zatem w ustawie o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, z zakresu definicji innej pracy zarobkowej, nie wyłączona została tego typu umowa cywilnoprawna, a odwołujący się niewątpliwie jest stroną tej umowy, należało zadecydować jak w sentencji.

Podsumowując organ odwoławczy wskazał, że zgodnie z art. 4 ust. 1 pkt 4 ustawy Minister właściwy do spraw pracy realizując zadania na rzecz rynku pracy m.in. zapewnienia jednolitość stosowania prawa, w szczególności przez udzielanie wyjaśnień dotyczących stosowania przepisów ustawy. Stanowisko zawarte w piśmie Departamentu Rynku Pracy w Ministerstwie Pracy i Polityki Społecznej z dnia 20 listopada 2010 r. nr DRP-VIII-0212-933-2-SS/10, na które powołał się organ I instancji w uzasadnieniu decyzji, stanowi wyjaśnienie, odnośnie prawidłowości zastosowania art. 2 ust. 1 pkt 11 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy do umów, których przedmiotem jest zawodowe pełnienie funkcji rodziny zastępczej, które organ I instancji uznał za wiążące.

Z akt sprawy wynika też, że strona poprzednio, w okresie od dnia 2 lipca 2010 r. do dnia 31 lipca 2011 r., posiadała status osoby bezrobotnej z prawem do zasiłku, który pobierała od dnia 10 lipca 2010 r. do dnia 9 lipca 2011 r. Fakt ten, nie może jednak stanowić podstawy do uchylenia decyzji organu I instancji zwłaszcza, że zastosowany przepis prawa materialnego budził wątpliwości.

Na powyższą decyzję M. S. złożył skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, wnosząc o jej zmianę oraz zmianę poprzedzającej ją decyzji organu I instancji oraz o uznanie go za osobę bezrobotną.

Zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie art. 2 ust. 1 pkt 11 ustawy, poprzez jego błędną wykładnię polegającą na nieuzasadnionym przyjęciu, że osoba pełniąca funkcję rodziny zastępczej, która nie pobiera wynagrodzenia wykonuje pracę zarobkową lub świadczy usługi na podstawie umowy cywilnoprawnej, o której mowa w przywołanym przepisie ustawy.

Wskazując na definicję "innej pracy zarobkowej" oraz na treść art. 41 i art. 54 ust. 1 ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej stwierdził, że umowa o pełnienie funkcji rodziny zastępczej nie jest umową cywilnoprawną, na podstawie której jest wykonywana praca lub są świadczone usługi. Podstawy do zawarcia tego rodzaju umowy nie stanowią przepisy Kodeksu cywilnego, a wyłącznie przepisy ustawy o wspieraniu rodziny. Przedmiotem umowy jest wyłącznie pełnienie funkcji rodziny zastępczej, a nie wykonywanie pracy lub świadczenie usług. Nadto ustawodawca jednoznacznie wskazał, że w przypadku zawarcia umowy o pełnienie funkcji rodziny zastępczej wynagrodzenie przysługuje wyłącznie jednemu małżonkowi wskazanemu w umowie czyli nie ma możliwości aby wynagrodzenie otrzymywało dwoje małżonków.

Jednocześnie art. 41 tej ustawy stanowi, że z mocy prawa rodzinę zastępczą tworzą małżonkowie. Możliwość indywidualnego pełnienia funkcji rodziny zastępczej przewidziana jest jedynie w odniesieniu do osób niepozostających w związku małżeńskim.

Powoływanie się przez organ na wyjaśnienia Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej Departamentu Rynku Pracy nie może zostać uznane za skuteczne albowiem nie mogą stanowić one podstawy prawnej do wydania decyzji - taką podstawę tworzą wyłącznie przepisy powszechnie obowiązujące.

Skarżący podniósł, że pełnienie funkcji rodziny zastępczej, w odniesieniu do małżonka niepobierającego wynagrodzenia, nie może być uznane za wykonywanie pracy, które uzasadnia odmowę uznania za osobę bezrobotną. Zgodnie z art. 70 ustawy o wspieraniu rodziny i pieczy zastępczej jedynie w odniesieniu do małżonka pobierającego wynagrodzenie z tytułu pełnienia funkcji rodziny zastępczej wprowadzono ograniczenia w możliwości podjęcia zatrudnienia.

Skarżący podkreślił, że pełnienie funkcji rodziny zastępczej nie uniemożliwia mu podjęcia zatrudnienia albowiem jest osobą gotową i zdolną do podjęcia pracy, o czym świadczy jego wcześniejsze zatrudnienie - przed dniem 8 sierpnia 2012 r.

W odpowiedzi na skargę Wojewoda D. wniósł o jej oddalenie, podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji.

Dodał, że nie kwestionuje, iż skarżący jest osobą zdolną i gotową do podjęcia zatrudnienia. Nie każda jednak osoba pozostająca bez pracy, która wyraża wolę zarejestrowania się w urzędzie pracy, może zostać uznana za osobę bezrobotną w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Statusu bezrobotnego nie można bowiem przyznać osobie, która wykonuje inną pracę zarobkową.

Wojewódzki Sąd Administracyjny zważył, co następuje:

Skarga jest zasadna.

Spór w sprawie sprowadza się do tego, że organy orzekające uznały, iż w związku z zawartą, na podstawie art. 55 ust. 1 ustawy, przez skarżącego i jego żonę ze Starostą Dz. w dniu [...] 2012 r. umową o pełnienie funkcji rodziny zastępczej zawodowej, skarżący wykonuje inną pracę zarobkową w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 11 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Podkreśliły, że zawarta umowa jest umową zleceniem. Nie ma zatem wątpliwości, że skarżący nie może uzyskać statusu osoby bezrobotnej. Skarżący natomiast stwierdził, że wskazana umowa nie jest umową cywilnoprawną, a jej przedmiotem jest wyłącznie pełnienie funkcji rodziny zastępczej, nie zaś wykonywanie pracy lub świadczenie innych usług. Poza tym, jak wskazał, wynagrodzenie z tytułu pełnienia funkcji rodziny zastępczej przysługuje wyłącznie jego żonie.

Na wstępie wyjaśnienia wymaga kwestia charakteru omawianej umowy. Zdaniem Sądu, umowa z dnia [...] 2012 r. należy do kategorii umów cywilnoprawnych nienazwanych. Źródłem tego rodzaju umów jest wywodząca się z przepisów prawa cywilnego swoboda kontraktowania (swoboda zawierania umów). W świetle tych przepisów strony zawierające umowę mogą ułożyć stosunek prawny według swego uznania, byleby jego treść lub cel nie sprzeciwiały się właściwości (naturze) stosunku, ustawie ani zasadom współżycia społecznego. Do umów nienazwanych zawieranych na terenie RP zastosowanie będą miały, co do zasady, ogólne normy prawa cywilnego dotyczące czynności prawnych i umów oraz, co ważne, odpowiednio – analogiczne przepisy regulujące najbardziej zbliżony (podobny) typ umowy nazwanej. Umowy nienazwane podlegają jednak, jeśli takowy istnieje, reżimowi prawnemu wyznaczonemu przez przepisy szczególne.

Zawarta na podstawie art. 55 ust. 1 ustawy, przez skarżącego oraz jego żonę ze Starostą Dzierżoniowskim, umowa takiemu reżimowi prawnemu podlega. Jej kształt, w głównej mierze, określają przepisy ustawy o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, które ten typ umowy określają "umową o pełnienie funkcji rodziny zastępczej zawodowej".

Stosownie do treści art. 55 ust. 1 ustawy z kandydatami spełniającymi warunki do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej lub prowadzenia rodzinnego domu dziecka, na ich wnioski, starosta może zawierać umowy o utworzeniu rodziny zastępczej zawodowej lub rodzinnego domu dziecka. Do umowy przepisy art. 54 ust. 3-8 stosuje się odpowiednio.

Art. 54 w ust. 3 przewiduje, że umowa, o której mowa w ust. 1 i 2, określa w szczególności: 1) strony umowy; 2) cel i przedmiot umowy; 3) miejsce sprawowania pieczy zastępczej; 4) sposób i zakres finansowania pieczy zastępczej; 5) liczbę dzieci powierzonych rodzinie zastępczej; 6) maksymalną liczbę dzieci, które można umieścić w danej rodzinie zastępczej; 7) gotowość do pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej specjalistycznej sprawującej pieczę zastępczą nad: a) dzieckiem legitymującym się orzeczeniem o niepełnosprawności albo orzeczeniem o umiarkowanym lub znacznym stopniu niepełnosprawności, b) dzieckiem umieszczonym na podstawie ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich, c) małoletnią matką z dzieckiem; 8) gotowość do pełnienia funkcji pogotowia rodzinnego; 9) wysokość wynagrodzenia przysługującego rodzinie zastępczej oraz sposób wypłaty; 10) możliwość korzystania ze szkoleń i innych form podnoszenia kwalifikacji przez osoby tworzące rodzinę zastępczą; 11) zakres niezbędnej pomocy w razie choroby osób tworzących rodzinę zastępczą lub problemów z powierzonymi dziećmi; 12) warunki czasowego niesprawowania opieki nad dzieckiem przez rodzinę zastępczą, w szczególności związanego z wypoczynkiem; 13) uprawnienia starosty w zakresie bieżącej kontroli wykonywania umowy; 14) czas, na jaki umowa została zawarta; 15) warunki i sposób zmiany oraz rozwiązania umowy.

(...)

Umowę zawiera się na okres co najmniej 4 lat (ust. 5).

Jeżeli umowę zawierają małżonkowie, wynagrodzenie przysługuje małżonkowi wskazanemu w umowie (ust. 6).

(...)

W zakresie nieuregulowanym ustawą do umowy mają zastosowanie przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. - Kodeks cywilny dotyczące umowy zlecenia (ust. 8).

Dokonując wykładni powyższych przepisów nie sposób zatem zgodzić się ze stanowiskiem organów, że umowa zawarta przez skarżącego i jego żonę ze Starostą Dz. jest umową zleceniem. Na zasadzie art. 55 ust. 1 zd. drugie w związku z art. 54 ust. 8 ustawy do umowy o pełnienie funkcji rodziny zastępczej zawodowej przepisy Kodeksu cywilnego dotyczące umowy zlecenia mają jedynie odpowiednie zastosowanie. Odpowiednie stosownie przepisów polega natomiast na stosowaniu ich wprost lub z modyfikacjami albo niezastosowaniu ich wcale. Przy czym, rację ma skarżący twierdząc, że pismo Ministerstwa Pracy i Polityki Społecznej Departamentu Rynku Pracy z dnia 20 listopada 2010 r., na które powołują się organy orzekające uzasadniając tę kwestię, w żaden sposób nie wiąże Sądu i nie stanowi podstawy prawnej do podjęcia rozstrzygnięcia w sprawie.

Stwierdzenie tego nie stanowi jednak jeszcze o wyłączeniu, w stosunku do skarżącego, omawianej umowy z kręgu umów, o których mowa w art. 2 ust. 1 pkt 11 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Przepis ten stanowi, że ilekroć w ustawie jest mowa o innej pracy zarobkowej - oznacza to wykonywanie pracy lub świadczenie usług na podstawie umów cywilnoprawnych, w tym umowy agencyjnej, umowy zlecenia, umowy o dzieło albo w okresie członkostwa w rolniczej spółdzielni produkcyjnej, spółdzielni kółek rolniczych lub spółdzielni usług rolniczych.

Nie ulega wątpliwości, że w rozważanym przypadku funkcję rodziny zastępczej zawodowej pełnią obydwoje małżonkowie i każde z nich jest stroną umowy z dnia [...] 2012 r. o pełnienie funkcji rodziny zastępczej zawodowej. Zresztą, zawarcia umowy tylko przez jednego z małżonków przepisy ustawy nie przewidują. Jednakże z ust. 6 art. 54 ustawy, jak słusznie podniósł skarżący wynika, że jeżeli umowę zawierają małżonkowie, wynagrodzenie przysługuje małżonkowi wskazanemu w umowie. Trudno więc, pomimo faktu, że skarżący jest stroną umowy o pełnienie funkcji rodziny zastępczej zawodowej zarzucać, że realizuje on przez to jakąś formę pracy zarobkowej, gdyż poza tym, że w pracy zarobkowej chodzi o to aby czynności były zorganizowane i wykonywane w sposób ciągły, powtarzający się w pewnym okresie czasu, muszą mieć one przede wszystkim na celu osiągnięcie zarobku. Tymczasem, z treści § 10 ust. 1 wyżej opisanej umowy wynika, że osobą, której przysługuje wynagrodzenie z tytułu pełnienia funkcji rodziny zastępczej zawodowej jest żona skarżącego. Co więcej, nie może ona kontynuować lub podjąć dodatkowego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej bez zgody "zleceniodawcy". Tego rodzaju zastrzeżeń oraz co najważniejsze wynagrodzenia w stosunku do skarżącego nie przewiduje ani ustawa ani umowa.

W opinii Sądu, nie można więc zgodzić się z tym, że w sytuacji, gdy skarżący będąc zobligowanym do zawarcia umowy o pełnienie funkcji rodziny zastępczej zawodowej, z tytułu której nigdy nie uzyska żadnego wynagrodzenia, wykonuje on pracę lub świadczy inne usługi w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 11 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Przeciwna interpretacja godzi nie tylko w przepisy i cel ustawy ale i w konstytucyjną zasadę równości wobec prawa i prawa do równego traktowania przez władze publiczne, której to zasady władze muszą przestrzegać. Przy czym, z tej generalnej zasady wynika także zakaz stosowania dyskryminacji w życiu politycznym, społecznym i gospodarczym. Dyskryminacji

tego rodzaju nie mogą usprawiedliwiać żadne przepisy i żadne przyczyny. Od zasady równości Konstytucja nie zna żadnych odstępstw i wyjątków (patrz: Wiesław Skrzydło, Komentarz do art. 32 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, publ. LEX).

Z tych przyczyn, na podstawie art. 145 § 1 pkt 1 lit. a w związku z art. 135 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j. Dz.U. z 2012 r., poz. 270 ze zm.), orzeczono jak w pkt I sentencji wyroku.

Orzeczenie w pkt II sentencji wyroku znajduje uzasadnienie w art. 152 tej ustawy.

O kosztach orzeczono na podstawie art. 250 Prawa o postępowaniu przed sądami administracyjnymi oraz § 18 ust. 1 pkt 1 lit. "c" w związku z § 2 ust. 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. nr 163, poz. 1348 ze zm.).